

vis Periode bestemmes, men dermed stemmer det ikke, at idetmindste for en Tid nogle visse pCt. af en uvis Totalsum skulle vende tilbage til Statskassen. Jeg troer altsaa, at man for denne Mellemtid skal lade Theatret beholde dem. Af disse Forslag lægger jeg ikke saa liden Vægt paa det, som angaaer en høiere Gagering for Capellet, men jeg har dog med Hensyn til de nu under Forhandling satte Paragrapher en anden Bemærkning, som jeg lægger endnu mere Vægt paa; den angaaer den hele Bestemmelse, som er foreslaaet af Udvalget om et Overskud ved Theatrets aarlige Virksomhed, der efter visse pCt. skal fordeles mellem Directeuren og Personalet. Der var allerede et saadant Forslag, som Thinget vil erindre, i det Udkast til en Lov, som blev udarbejdet af den nedsatte Commission. Jeg udviklede ved at forelægge Loven, hvorfor jeg ikke havde kunnet gaae ind paa denne Beregningsmaade; Udvalget har imidlertid atter optaget denne Tanke, fjøndt endeel modificeret, men jeg troer endnu mere end før, at man ved hele denne, noget kunstige Indretning ikke vil opnaae noget Resultat, som kan være til Nytte enten for Theatret eller Statskassen, men at man der ved aldeles bestemt vil tilveiebringe en meget betydelig Bannfælighed, baade for Theaterdirecteuren og den Minister, Theatret er underlagt, endogsaa nogen Uleilighed for Rigsdagen ved den Beslutning, den perodovis skal fatte i Henhold til denne Lov. Navnlige er jeg, efterat have overvejet Sagen gjentagne Gange, paa det Iudkomneste overbeviist om, at man derved vil sætte Theaterdirecteuren i en saa ubehagelig Stilling, at det vil bidrage til at forøge Bannfæligheden ved, til enhver Tid at finde en god Theaterdirecteur. Jeg skal søge at udvikle dette, og for dette Punkt udbeder jeg mig Thingets Dyrksomhed, selv om det maatte være noget træd ved hele denne Forhandling; jeg skal da see at gjøre det klart, hvori Forskjellen ligger imellem Udkastet og Udvalgets Forslag, og hvortil Udvalgets Forslag vil føre. Efter Lovudkastet staaer Sagen saaledes: Theatret har det af Statskassen for visse Aar bevilgede Tilskud og den Indtægt, det selv kan tilveiebringe; derefter maa det beregne sine Udgifter, og imellem disse er der

nogle, nemlig Feu og Douceurer til Personalet, som beregnes efter Bruttoindtægten og altsaa stiger med denne, saa at Theatret ved at gjøre sit Budget maa regne dette fra den calculerede Bruttoindtægt, for at finde den Nettoindtægt, hvorover der kan disponeres til de øvrige Udgifter. Der ligger altsaa deri, at der er anvist Personalet en vis Deel af Bruttoindtægten, en Spore for det til at anstrænge sig saa meget som muligt, for at Bruttoindtægten kan stige. I Lovudkastet er dette Princip ikke bragt til Anvendelse paa Theaterdirecteuren; der er ikke for ham foreslaaet nogen Andeel i Bruttoindtægten. Dette kan imidlertid skee; man kan gaae ind paa at lade Theaterdirecteuren med visse Procent deeltage i Bruttoindtægten ligesom Skuespillerne; det dertil fornødne Endringsforslag har jeg stillet til §. 7; han vil da ligeledes være knyttet ved sin egen Interesse til at skaffe Theatret en forøget Indtægt, og til at bringe et saa stort Udbytte tilveie som muligt. Lad os nu see, hvori Forskjellen ligger herimellem og mellem det, som Udvalget har foreslaaet; derefter har Theatret Tilskudet af Statskassen; dette er ligesaavel her som under den anden Form givet og bevilget, Statskassen har altsaa ikke Udfigt til at vinde Noget ved denne Beregningsmaade. Jeg skal siden komme til at vise, at der heller ikke er nogen rimelig Udfigt til, at Statskassen, paa Grund af denne Beregningsmaade, ved en følgende Bevillingsperiode vil kunne vinde Noget ved at nedsætte Tilskudet. Dernæst har Theatret ogsaa her sin egen Indtægt og heraf dækkes da først de nødvendige Udgifter; bliver der Noget tilovers over de Udgifter, som ere anseete for nødvendige, bliver det et Overskud, hvoraf en Deel skal tilfalde Directeuren og Personalet, og en Deel Reservecfondet. Det, der her ved skal opnaaes, er, at Directeuren og Personalet ikke blot faaer en, lad os kalde det ligefrem, egennyttig Iver for at forøge Indtægten, men tillige en lignende Iver for at spare paa Udgifterne, siden Overskuddet ogsaa fremkommer ved Besparelse. Denne Interesse angaaer imidlertid kun en vis Deel, den er ikke ubegrændset; thi Theaterdirecteuren og Personalet har ikke denne egennyttige Inter-